

MINISTER
PRACY I POLITYKI SPOŁECZNEJ

Jolanta Fedak

DSR-I-0702-2-1-TU/10

J. Kwieciński
SEKRETARIAT
Biuro Prac Senackich
Wpłynęło dn. 27.12.10 Zal.
nr. 10502 podpis. *JK*

GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 23.12.10
nr. 6870 podpis.

Warszawa, dnia 21 grudnia 2010r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu RP

Odpowiadając na wystąpienie Pana Marszałka z 24 listopada 2010 r., znak: BPS/DSK-043-3123/10, dotyczące oświadczenia senatorskiego senatora Ryszarda Knosali w sprawie wdrażania odpowiedniego programu naprawczego przez placówki opiekuńczo – wychowawcze (domy dziecka), które nie spełniają odpowiednich standardów, przedstawiam następujące stanowisko:

Zgodnie z przepisem art. 154 ust. 7a ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2008 r. Nr 115, poz. 728 z późn. zm.), placówki opiekuńczo – wychowawcze, które nie osiągają wymaganego standardu, są obowiązane do realizacji programu naprawczego w celu osiągnięcia wymaganych standardów do 31 grudnia 2010 r. Pierwotnie ustawa o pomocy społecznej określała termin dojścia do standardów do końca 2006 r. Jednak przeprowadzone na początku 2006 r. badanie w placówkach opiekuńczo – wychowawczych wykazało, że w większości nie spełniają one wyznaczonych standardów. Z tego powodu przedłużono termin dojścia do standardu w placówkach opiekuńczo – wychowawczych. Do końca 2007 r. placówki opiekuńczo – wychowawcze miały obowiązek opracowania programu naprawczego.

Ministerstwo Pracy i Polityki Społecznej systematycznie monitoruje stan osiągania standardów w placówkach opiekuńczo – wychowawczych poprzez uzyskiwanie informacji w urzędach wojewódzkich, które prowadzą nadzór nad placówkami, oraz od starostów powiatów, na terenie których działają placówki zagrożone brakiem standardów.

Na dzień 31 grudnia 2008 r. placówki, które nie osiągnęły standardu, stanowiły 58 % wszystkich placówek. Jednak, na skutek zastrzonych w 2009 r. przepisów

przeciwpożarowych, niektóre placówki opiekuńczo – wychowawcze, szczególnie typu rodzinnego, znów znalazły się w grupie placówek, które nie spełniają wymogów określonych jako standard. Tak się stało m. in. w województwie podkarpackim, gdzie odsetek placówek, które nie osiągnęły standardu, wzrósł z 64% do 80%.

Analiza stanu przygotowań placówek, przeprowadzona w listopadzie br., wykazała że zagrożonych nieosiągnięciem standardów jest około 16 placówek na 696 obecnie działających. Liczba ta na dzień 31 grudnia br. może się zmniejszyć, gdyż powiaty intensyfikują działania na rzecz poprawy warunków funkcjonowania placówek. Najwięcej placówek, które nie osiągną standardów, znajduje się w województwie dolnośląskim i lubuskim.

Zgodnie z przepisami ustawy o pomocy społecznej, po 31 grudnia 2010 r. placówki, które nie otrzymają zezwolenia wojewody na działalność, nie będą mogły działać. Na placówkę działającą bez zezwolenia wojewoda może nałożyć kary pieniężne w wysokości od 200 zł do 6 000 zł. Powiaty mają obowiązek zapewnienia właściwej opieki dzieciom przebywającym w likwidowanej placówce poprzez umieszczenie ich w rodzinie zastępczej lub innej placówce opiekuńczo – wychowawczej. Sposób, w jaki powiaty zapewnią odpowiednie warunki dzieciom zależy od decyzji władz powiatowych. Z otrzymanych informacji wynika, że już dziś niektóre powiaty np. wynajmują mieszkania lub domy dla dzieci z dużej placówki na czas osiągnięcia standardów w docelowych budynkach, w których będzie działać placówka w przyszłości.

W kwestii dofinansowania placówek opiekuńczo – wychowawczych informuję, że w latach 2006- 2010 z budżetu państwa przekazano do samorządów powiatowych w formie dotacji celowych kwotę 74 008 000 zł.

Elementem dopingującym samorzady do dostosowania placówek opiekuńczo – wychowawczych do określonych wymogów są na pewno uprawnienia wojewodów do wydawania placówkom zezwoleń na działalność. Przeprowadzane przez wojewódzkich inspektorów nadzoru od końca 2007 r. wizytacje obiektów przyczyniły się do przyspieszenia działań powiatów, dostosowujących placówki opiekuńczo – wychowawcze do obowiązującego standardu. Powiaty na osiągnięcie standardu w placówkach, działających na ich terenie, mają czas do końca 2010. W chwili obecnej nie jest rozważana możliwość kolejnego przedłużenia tego terminu.

Wojewoda właściwy ze względu na miejsce położenia placówki wydaje zezwolenie na jej prowadzenie nie tylko na podstawie dokumentacji wskazanej w ustawie o pomocy społecznej. Warunkiem koniecznym do wydania zezwolenia jest również przeprowadzenie wizytacji obiektu, w którym znajduje się placówka. Sytuacja każdej placówki opiekuńczo – wychowawczej jest rozpatrywana przez służby wojewody indywidualnie. Decyzja o odmowie wydania zezwolenia nastąpi tylko w skrajnych przypadkach, kiedy prowadzenie placówki zagraża dzieciom. Ponadto, wojewoda wydaje zgodę na likwidację całodobowej placówki pod warunkiem, że powiat zapewni właściwą opiekę dzieciom z tej placówki. Dopóki tak się nie stanie, dzieci pozostaną pod opieką dotychczasowej placówki. Na pewno, po przeprowadzeniu weryfikacji placówek w związku z obowiązkiem osiągnięcia standardów w placówkach opiekuńczo – wychowawczych po 31 grudnia 2010 r., żadne dziecko umieszczone w placówce nie zostanie pozbawione opieki.

MINISTER
Jolanta Fedak